

انتخابات مقدس نیست

کیومرث اشتریان

۱- نوجوان که بودم در گذر از کوچه پس‌کوچه‌های اطراف حرم امام رضا (ع) صحنه شبیه‌خوانی ساده‌ای را مشاهده کردم. یک نوحه‌خوان دوره‌گرد، نقاشی مبتدیان‌های از واقعه کربلا به دیوار خرابه‌ای آویخته بود و روضه می‌خواند. چند زن و مرد روستایی فقیر هم که به زیارت آمده بودند مشتاقانه پای بساط نوحه‌خوان نشسته بودند. هنوز زنی را با چادر گل‌کلی مدرس به یاد می‌آورم که پای بساط تعزیه نشسته بود و از عمق جان بر حضرت سیدالشهدا (ع) می‌گریست. از گریه‌اش گریه‌ات می‌گرفت. حاق حقیقت هستی در برابر دیدگان زن بینوا پرده از رخسار برگرفته و بر دار ظلم و شقاوت رفته بود… و او به آتشی غریب در فراق حقیقت می‌سوخت. آن شمار اندک شاید از روستایی دوردست به زیارت آمده بودند تا در خرابه‌ای شاهد «نمایش تعزیه» بر حسین بن علی (ع) باشند. شکوه صداقت این نمایش کوچک آن چنان بود که جلوه‌های پر زرق و برق ابراهای بزرگ را به هیچ می‌انگاشت.

۲- در ایام انتخابات، فایلی صوتی در پیام‌رسان «ایتا» به دستم رسید که زنی با سوز و گداز از حسینی‌بودن صحنه انتخابات می‌گفت. حرارت صدا آن‌چنان بود که لرزه بر اندام بینداران می‌افکند و تا عمق جان تأثیرگذار بود. او می‌گفت: «در ایین انتخابات می‌خوان تغییر بدن، یعنی چی؟ یعنی می‌خوان مسلم ابن عقیل رو ببین بالای دارالاماره، می‌خوان بندازنش پایین. مردم! تو رو خند، تو رو قرآن شوخی نگیرید ایین انتخابات رو، نمی‌خوایم دیگه زینب سیلی بخوره…» آن زنی که در پای پرده تعزیه نشسته و «حقیقت را در بالای دار دیده بود» این ظرفیت را دارد که انتخابات را این‌گونه ببیند. درک همدلانه باورمندان به چنین صحنه‌آرایی‌هایی اهمیت فراوان دارد. البته این درک همدلانه نباید سبب ضرورتا گوش حکمت و سیاست به احساسات سپرده شود، چون می‌توان منابع و منافع و مصالح عمومی را از احساسات تفکیک کرد. شماری از سر ناگاهی و گروهی در پی منفعت، به ترند و به نیرنگ، انتخابات را صحنه‌ای عاشورایی نشان می‌دهند. انتخابات مقدس نیست؛ هرچند نیت افراد می‌تواند مقدس باشد. در میان میلیون‌ها نفر که به یک نامزد رای داده‌اند پیرشمارند افرادی که روایتی این‌چنین برایشان ساخته و پرداخته شده است. انتخابات می‌تواند همان نمایش تعزیه را برای آدمیان به یاد آورد. گروهی، به‌سان همان تعزیه‌خوان، صحنه انتخابات را به تقدسی مذهبی می‌آرایند تا اشک سیاست بر رخسار مردمان آورند. در مقابل، گروهی دیگر، بازم به‌سان همان تعزیه‌خوان، رای‌دادن را «انگشت‌زدن در خون جوانان وطن» روایت می‌کنند تا عرق شرم بر جبین رقیبان آورند.

۳- مسئله اصلی در عمومی‌کردن کنش سیاسی این است که چگونه این افراد در انتخابات مشارکت کنند و در عین حال آن را به امر مقدس پیوند ندهند. تقدس‌زدایی از انتخابات از هر دو سو یک مسئله مهم برای دموکراسی است. انتخاباتی که در نگاهي واقع‌بین، اغلب یک انتخاب بازاری میان منافع یا افکار افراد و گروه‌های گوناگون است. آدمیان نظرات خود را برای نحوه گذران زندگی به میدان انتخابات می‌آورند. «بپهوده سخن ز حق و باطل چه کنی؟» که این نه انتخاب حق و باطل است و نه انتخابی بین راه سیدالشهدا و راه دشمنانش. انتخابات پیکاری برای زندگی روزمره است، همگی توسط شورای نگهبان تأیید صلاحیت شده‌اند در فکر حق و باطل خون دل نخورید.

۴- مقدس‌انگاری انتخابات سبب می‌شود باور خود را پس از انتخابات بی‌بگیرید و زمینه را برای کارشکنی فراهم کنید. آنگاه که حکایت انتخابات این‌چنین روایت شده باشد زمینه خروج از حاکمیت در میان افراد مذهبی نیز فراهم می‌شود؛ برخی از اینان در نوشته‌های خود گوشه‌هایی از این گرایش را به‌صورت ناخودآگاه بروز داده‌اند. دیگر گرایش عمومی دولت منتخب را مذهبی نمی‌بینند و زمینه برای گونه‌ای از «سکولاریسم دینی» فراهم می‌شود. سبندی آتشین بر خرمن ایمانشان می‌افتد و چنین بر خود وجدان می‌کنند که «خب! اگر این دولت غیرمذهبی است پس چرا باید دل به کار سیاست سپرد؟ باید از آن کناره گرفت». بدین سان، با این پرسش که «اساسا چرا اینها تأیید صلاحیت شده‌اند» اعتراض به حاکمیت و خروج از سیاست در دل افکارشان نطفه می‌گیرد. خاطر جمعشان پیرشان می‌شود و آن را با سوز و گداز در گوشه‌گوشه شبکه‌های اجتماعی بروز می‌دهند.

۵- حضور پزشکیمان در مراسم عزاداری حسینی و در هیئت‌هایی که از زاویه‌ای خاص به دنیای سیاست می‌نگرند از این حیث معنی‌دار و مفید است.

یکشنبه ۲۴ تیر ۱۴۰۳
۸ محرم ۱۴۴۶
۱۴ جولای ۲۰۲۴
سال بیست‌ویکم
شماره ۴۸۷۹
۲۰ هزار تومان
۱۲ صفحه

در «شرق» امروز می‌خوانید:
وزارت اطلاعات اعلام کرد: ۷۹ ضربه وزارت اطلاعات در رویارویی مستقیم با تروریست‌ها • هوش مصنوعی در تعقیب آزارگران آنلاین • اموال دولتی در قشم حراج شد / ایرج اعتمادی چشم‌انداز این تعامل اقتصادی

هیاهوی تعارفات شرقی

مریم شکرانی: اقتصاد ایران از فقر سرمایه و فناوری رنج می‌برد و حالا تحریم با دومین مالک ذخایر گاز و چهارمین مالک ذخایر نفت جهان چنان کرده است که تبعات فقر سرمایه به زیرساخت‌های اقتصاد کشور برسد و بازار داخلی و صنایع با ناترازی انرژی دست و پنجه نرم کنند. در این شرایط بخشی از بدنه اجرایی حکمرانی مدعی بوده است که پیمان‌های منطقه‌ای و بلوک شرق می‌توانند حفره بزرگ فقر سرمایه در ایران را پر کنند و تبلیغات گسترده‌ای برای سند همکاری‌های ۲۵ ساله ایران و چین یا سند ۲۰ ساله همکاری‌های ایران و روسیه و حالا برای حضور ایران در سازمان همکاری شانگهای و بریکس انجام می‌شود؛ اما بررسی‌ها نشان می‌دهد دستاورد این همه هیاهو برای اقتصاد ایران چیز دندان‌گیری نخواهد بود. فقر سرمایه خارجی، اقتصاد ایران را به

گزارش تیریک را در صفحه ۴ بخوانید

فدراسیون فوتبال خطر گرفتن میزبانی از تیم ملی را تأیید کرد

صبح بخیر جناب منصوری!

صفحه ۹

فرارسیدن تابوعاوماثورای حسینی را تسلیت می‌گوییم

روزنامه

نگاهی تحلیلی به تخریب‌ها، دشنام‌ها و جبهه‌گیری‌ها در پیراپیر دولت چهاردهم در گفت‌وگو با حسین راغفر

هشدار؛ فرصت پزشکیان رانسوزانیم

این گفت‌وگو را در صفحه ۳ بخوانید.عکس: آیین‌بازار

یادداشت

میراث، میزبان دولت چهاردهم

وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی آماده است با هر تصمیمی در دولت همراهی کند

سید امین صانعی*

متفاوتی را ن‌سزد ذی‌نفعان این حوزه رقم زده است. حضور چندباره رئیس دولت سیزدهم از جمله در موزه ملی ایران، نمایشگاه بین‌المللی گردشگری و ستاد خدمات سفر و حضور رئیس دستگاه قضا و سازمان‌های ذی‌ربط در موزه ملی ایران نامایگر جایگاه شیخ‌الوزرا در حاکمیت است که اکنون رو به پایان است.

اسا حالا با آغاز فرایند بررسی انتخاب وزرا در دولت چهاردهم یکی از شعارهای اصلی مسعود پزشکیان، منتخب مردم ایران، کاهش تنش‌های بین‌المللی و توسعه همه‌جانبه روابط در سطح بین‌المللی است. یکی از مهم‌ترین آثار این روابط مستقیما بر روی حوزه فعالیت وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی است و انتخاب این وزیر و جایگاه او در کابینه دولت بسیار حائز اهمیت است.

انتخاب فردی در جایگاه شیخوخت می‌تواند در بسیاری از بزرگه‌های

یادداشت

پیگیری تخلفات مالی دوران انتخابات واجب است

مربوط به سال‌های گذشته تجربه ارزشمندی را رو می‌کند:

در تابستان سال ۸۴ و به دنبال برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری که منجر به نقل مکان آقای احمدی‌نژاد، شهردار وقت تهران از ساختمان بهست به ساختمان پاستور شد، خبری در برخی رسانه‌ها منتشر شد که در یکی از سازمان‌های وابسته به شهرداری تهران مبلغ هنگفتی هزینه‌های مشکوک صورت گرفته است. مورد مصرف احتمالی این مبلغ هنگفت، هزینه تبلیغات ریاست‌جمهوری آن سال بود. گفتنی است ستاد انتخاباتی شهردار وقت در آن ایام با گشاده‌دستی تمام برای انتخابات هزینه کرد و علاوه بر برگزاری تجمع‌های پرخرج و تبلیغات گسترده، در اکثر چهارراه‌های شهر به توزیع شربت برای رهگذران پرداخت. باین‌حال شهردار بعدی به جای صدور دستور رسیدگی و رفع شبهه و بازگرداندن اموال مردم تهران از گتتن این جمله که اختلاسی در کار نیست و فقط اسناد مالی و فاکتورهای مرتبط با این ۳۵۰ میلیارد تومان ناقص است، پرونده را مخومه کرد و بدین‌ترتیب پرونده‌ای به ارزش تقریبی ۲۰ هزار میلیارد تومان (به قیمت جاری) به فراموشی سپرده شد و نه حقیی به صاحبان حق که همانا شهروندان تهرانی بودند. برکنشت و نه شیبه‌های برای افکار عمومی برطرف شد. گفتنی است در شرایطی که سازمان‌های دولتی و عمومی ملزم هستند تمام هزینه‌ردهای خود را با رعایت تشریفات قانونی انجام دهند و مستندات آن را برای حسابرسی و تهیه گزارش ثبت و ضبط کنند، صرف چنین مبلغ عظیمی در ایام انتخابات با فاکتورهای ناقص نشان از بروز تخلفی عظیم می‌داد که در قالب آن متخلفان دست در جیب شهروندان تهرانی کرده و از جیب هر نفر به ارزش امروز دو میلیون تومان باج سیل (با حق مدیریت) برداشت بودند.

درواقع می‌توان ادعا کرد محتومه‌شدن آن پرونده و جلوگیری از رسیدگی کامل به آن موجب جری‌شدن متخلفان تا در سال‌های بعدی با جسارت و بی‌پروایی بیشتری به مصرف انتخاباتی اموال عمومی روی بیاورند و نگران تبعات این اقدام خسارت‌بار و زشت نباشند.

پزشکیان در دیدار با علمای اهل سنت تأکید کرد

وحدت میان همه قومیت‌ها و مذاهب برای حل مشکلات

۲

برگزیده‌ها

اقدامات اخیر پزشکیان بدنه انقلابی‌ها را جذب می‌کند

دولت میانه

۳

در نامه جامعه محیط‌زیستی ایران به پزشکیان مطرح شد

رئیس محیط‌زیست از پرسنل سازمان انتخاب شود

۸

نفس بیماران تنفسی با نرخ جدید ارز دارو به شماره افتاد

دولت با ۱۶ همت مابه‌التفاوت ارز دارو چه کرد؟

۱۰

انتشار فیلم‌نامه سه‌جلدی «کوچک جنگلی» ناصر تقوایی با مقدمه‌ای از حمید دباشی

خواندن شعر ناسروده تقوایی

۱۱

یادداشت

مدیریت منابع طبیعی در کدامین سو؟

عبدالحسین طوطیایی

پژوهشگر کشاورزی

از سال ۱۳۹۶ تا برکناری اخیر رئیس سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری، شش جابه‌جایی از این دست یا به حکم قضا یا تقدیر بالادستی‌ها صورت گرفته است. به نظر می‌رسد همین گزاره به تهای از آشفتگی و ناپایداری در عرصه وسیع‌ترین و بزرگ‌ترین ثروت ملی حال و آینده کشورمان حکایت کند. البته برآورد پیامدهای تصاعدی این جابه‌جایی در سطح استان‌ها بیش از پیش بر نگرانی از سرنوشت منابع طبیعی کشور می‌افزاید. در این جابه‌جایی‌ها و در شرایطی که مدیران جدید هنوز طعم شیرین جلسه معارفه در کاشمان بود، چه‌سا ناگزیر به شرکت در مراسم تودیع خود شدند. البته تودیع واقعی برای نسل‌های نیامده این سیزمین است که در اثر این آشفتگی‌ها ناگزیرند برای همیشه با این کانون‌های حیاتی وداع کنند. برای ارزیابی کارنامه این سازمان اگر تنها روند تخریب در شمال کشور و در دهه‌های اخیر را مروری گذرا کنیم، به فوریت و هشدار قرمز برای تغییر مسیر این متولی اهتمام خواهیم کرد. امید آن داریم که در هیاهوی دگرگونی کنونی در بخش اجراء، طنین این آژیر به گوش برسد؛ آیا ساختاری که در دهه‌های اخیر گستره بزرگی از جنگل‌های هیرکانی به‌خصوص در استان گلستان را به نام فرینده بهره‌برداری به صاحبان رابطه مجهز به اره موتور سپرده است، فوجی از زمین‌خواران در منطقه نهارخوران، شام آخر طبیعتش را تناول کرده و قدم به قدم از میانکاله و آشوراده تا کلاردشت و گردنه حیران و… طشت ناکارآمدی‌ها را بازم غفلت فرو افتاده است، می‌تواند همچنان با تبلیغات کاشت ۱۰ میلیون یا یک میلیارد نهال از رخسار زرد این کانون‌های سبز بگاهد؟ آنها که هنوز گزارشی مستند از اجرا و نگهداری پروژه کاشت ۱۰ میلیون نهال را نداده بودند، با افزودن دو صفر دیگر برنامه کاشت یک میلیارد نهال را در بوق و کرنا کردند…

۴ صفحه ادامه‌در

۴ صفحه ادامه‌در